

SEPTEMBRIE

Sâmbătă

Oamenii mari vorbesc tot timpul despre cum era „pe vremea lor” și cum toate cele erau mult mai bune atunci când EI erau copii.

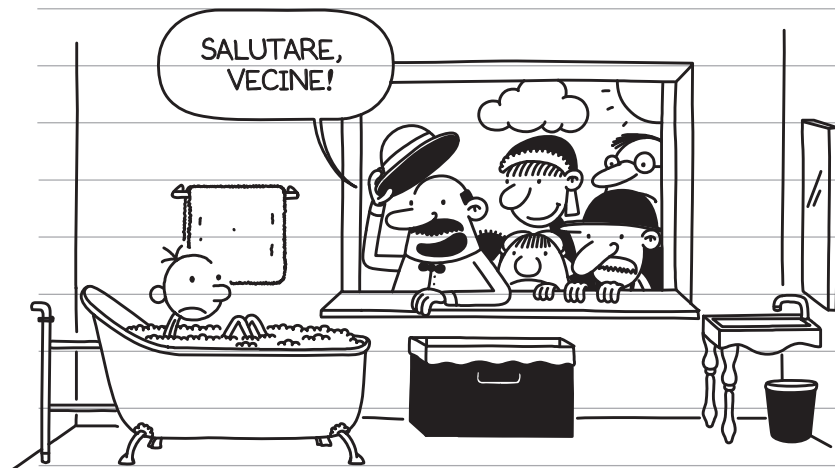
Dar mi se pare că sunt pur și simplu invidioși, fiindcă generația MEA are o groază de tehnologie șmecheră și chestii la care ei nici măcar nu visau când erau mici.

Credeți-mă, sunt sigur că, atunci când o să am și eu copii, voi ajunge exact așa cum sunt părinții mei ACUM.

Mami spune mereu că era grozav în tinerețea EI, pentru că oamenii din oraș se cunoșteau unii pe alții și se simțeau cu toții ca într-o familie uriașă.

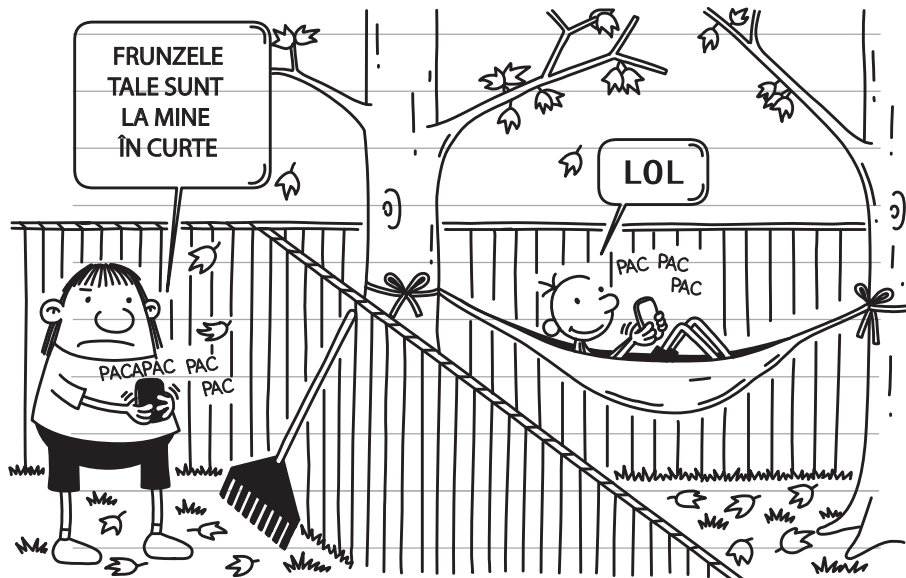
Asta nu mi se pare un lucru ATÂT de bun. Mie îmi place intimitatea și chiar n-am nevoie ca toată lumea să știe tot ce fac eu.

Mami zice că problema, în zilele noastre, este că toată lumea stă cu nasul într-un monitor și nimeni nu mai încearcă să-și cunoască semenii cu adevărat.

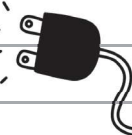
Chiar nu sunt de acord cu ea la capitolul ăsta.

Eu unul cred că puțină distanță e un lucru BUN.

În ultima vreme, mami a început să meargă prin tot orașul cu o petiție, încercând să-i convingă pe oameni să își oprească telefoanele și gadgeturile electronice pentru patruzeci și opt de ore.

NE SCOATEM DIN PRIZĂ ȘI NE RECONECTĂM!

Aparatele electronice ne-au acaparat viețile! Haideți să lăsăm de o parte tehnologia pentru un weekend și să ne cunoaștem mai bine! Cine e cu noi?

1. _____	41. _____
2. _____	42. _____
3. _____	43. _____

Mami are nevoie să strângă o sută de semnături înainte de a depune petiția la primărie, dar mai nimeni nu vrea să semneze.

Sper doar să renunțe cât mai curând la ideea asta, pentru că e deja foarte obositor pentru noi, ceilalți, să ne prefacem că nu o cunoaștem.

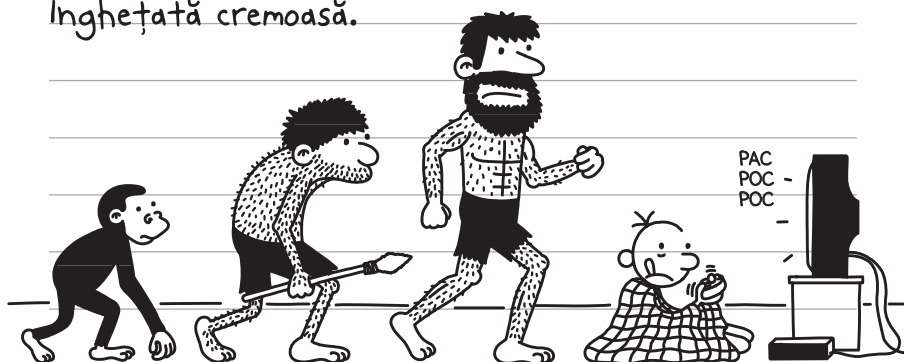
Oricum, eu chiar nu înțeleg de ce mami crede că oamenii au nevoie să REGRESEZE. Din câte îmi dau eu seama, pe timpuri oamenii nu se distrau cine știe ce.

Dacă te gândești puțin, în fotografiile alb-negru chiar nu prea vezi oameni care să ZÂMBEASCĂ.

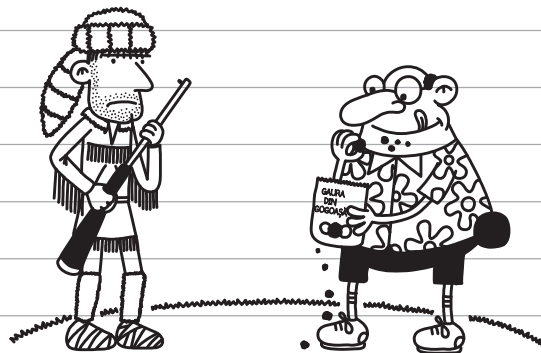

Pur și simplu, pe vremuri lumea era mult mai DURĂ
decât în zilele noastre.

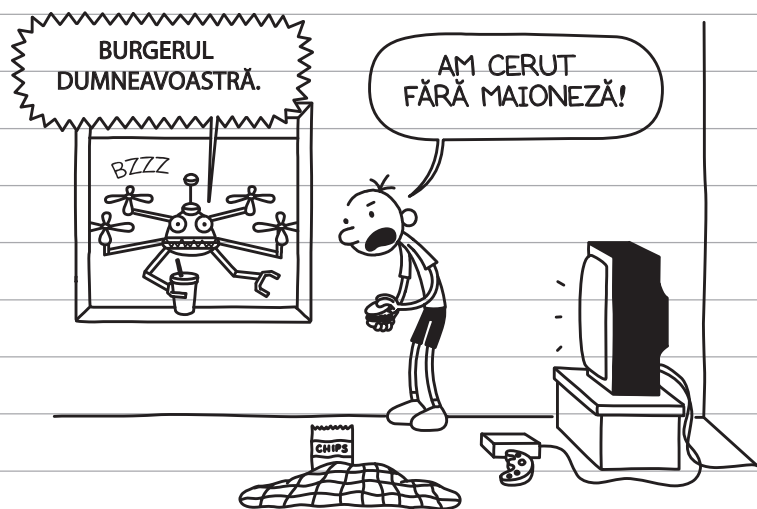
Dar oamenii au EVOLUAT, iar acum, pentru a
supraviețui, avem nevoie de tot felul de chestii:
periuțe de dinți electrice, mall-uri gigantice și
înghețată cremoasă.

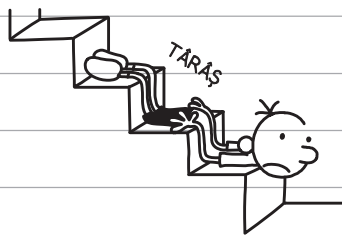
Pun pariu că strămoșii noștri ar fi destul de dezamăgiți de ce s-a ales de noi. Dar din clipa în care cineva a inventat aerul condiționat, n-a mai fost cale de întoarcere.

Am devenit atât de comozi, încât în curând nici nu va mai trebui să ieșim din casă dacă nu vrem.

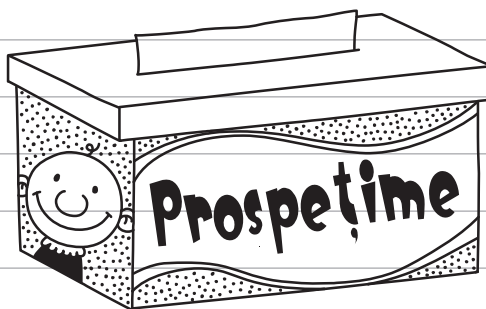

De fapt, la cum merg lucrurile, pun pariu că în câteva mii de ani oamenii nici nu vor mai avea COLOANĂ VERTEBRALĂ.

Unii chiar se plâng că tehnologia ne-a făcut mai blegi. Dar dacă mă întrebi pe mine, nu mi se pare că ăsta-i un lucru chiar atât de RĂU.

În timp au apărut TOT FELUL de chestii care le fac oamenilor viața mai ușoară. Șervețelele umede, ca să dau un exemplu. Oamenii s-au mulțumit să folosească hârtie igienică normală vreme de sute de ani, până când, dintr-odată, un geniu a avut ideea asta revoluționară.

Ce mă surprinde pe mine este cât de MULT
TIMP i-a luat cuiva să vină cu ideea asta. Pur și
simplu nu-mi vine să cred că tipul care a inventat
becul nu s-a gândit și la șervețelele umede.

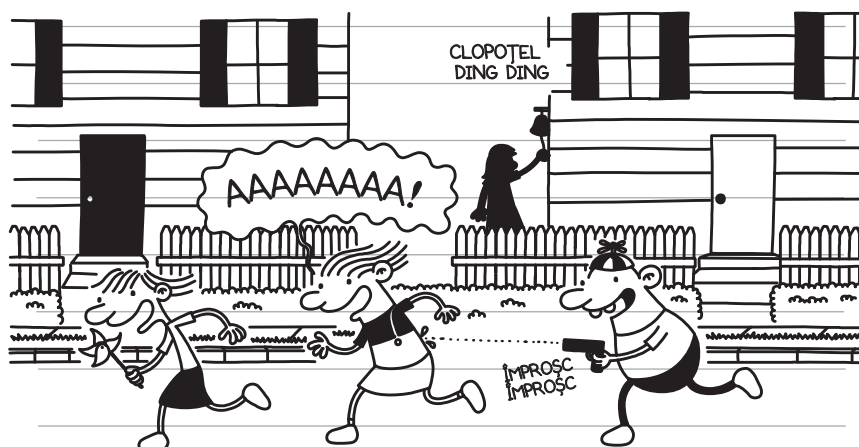
Și CINE știe ce altă idee trăznită o să-i mai vină
cuiva ca să ne ușureze viețile. Orice ar fi, o să fiu
primul la coadă pentru a-l cumpăra.

Însă dacă ar fi după mami, am trăi și acum fix ca
oamenii de dinaintea apariției calculatoarelor, a
telefoanelor și a șervețelilor umede.

Iar eu chiar nu vreau să-mi imaginez o lume fără
șervețele umede.

Duminică

Tati zice că pe când era EL mic, vara toți copiii se jucau pe-afară cât era ziua de lungă, până când îi chemau părinții la cină.

Ei bine, e exact OPUSUL felului în care mi-am petrecut eu vacanța anul ăsta.

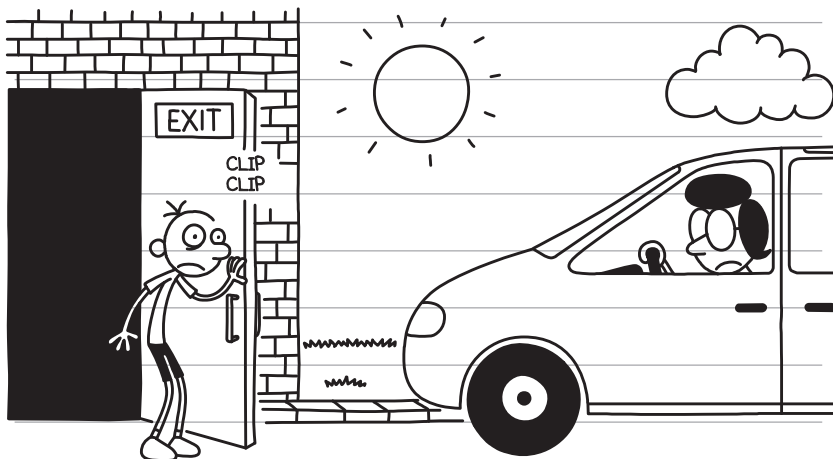
Mi-am petrecut lunile iulie și august la Tabăra de Film, unde tot ce-am făcut a fost să mă uit la filme, opt ore pe zi, într-un cinematograful cu aer condiționat.

M-am înscris la Tabăra de Film crezând în primul rând că se adresează unor oameni PASIONAȚI de filme, așa ca MINE.

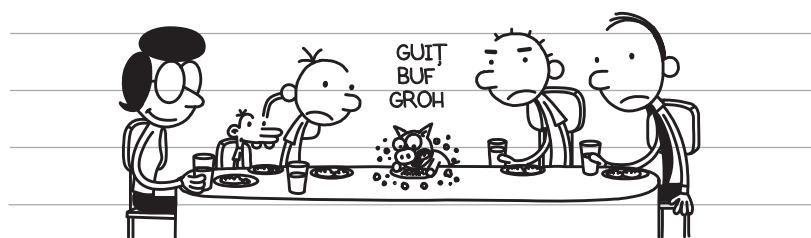
Dar, din păcate, am aflat pe propria-mi piele că e DOAR un loc unde părinții își lasă copiii, ca să nu angajeze o dădacă.

Problema era că, după ce petreceam atâta timp într-un cinema întunecos, la sfârșitul zilei îmi lua cam o jumătate de oră să mă acomodez cu lumina soarelui.

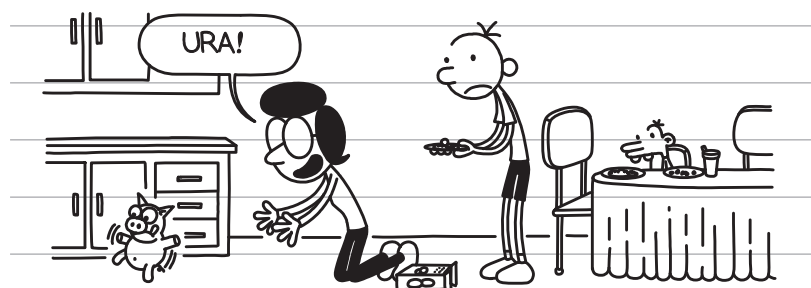

Celălalt motiv pentru care m-am înscris la Tabăra de Film a fost să scap de ACASĂ. De când ne-am luat purcel, nu prea mai e amuzant să stai pe la noi. Mai ales la CINA.

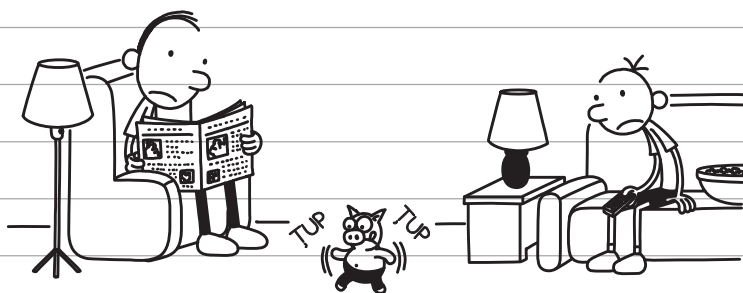

Ca să fie clar, eu cred că e o idee ORIBILĂ să lăsăm purcelul să mănânce cu noi la masă, fiindcă el DEJA se crede om. Și ultimul lucru de care avem nevoie e ca el să-și închipuie că suntem pe picior de egalitate.

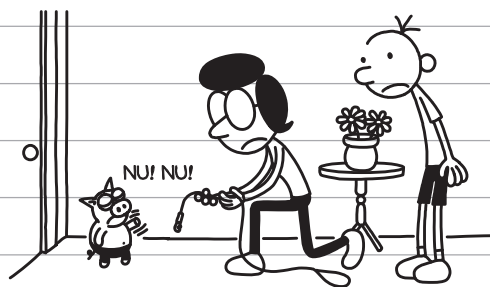
Imediat după ce am luat purcelul, mami s-a gândit că ar fi amuzant să-l învețe câteva trucuri. Așadar, a început să-i dea câte un fursec de fiecare dată când purcelul se ridică în două picioare.

Dar porcelul a învățat să MEARGĂ așa și nici că a mai revenit la mersul în patru picioare. MAI RĂU, frățiorul meu, Manny, l-a îmbrăcat cu o pereche de pantaloni scurți, și e ca și cum am locui cu un personaj Disney.

Mami obișnuia să-l scoată la plimbare, dar de când a început să meargă în două picioare, porcul a hotărât că n-are sens să mai poarte lesă.

Mami se temea că, dacă fuge pe undeva, n-o să-l mai găsim niciodată, așa că i-a cumpărat o zgardă cu cip GPS integrat.